

РЕШЕНИЕ

№ 5558

гр. София, 16.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова
Христо Минев**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6290** по описа за **2020** година докладвано от съдия Христо Минев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение №74944 от 22.04.2020г. по НАХД № 20242/2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 129 състав е изменил наказателно постановление (НП) № К-0049471/18.10.2019г. издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., С., К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2000.00лв. на основание чл. 208, във вр. чл. 62, ал. 1 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, като е намалил размера на санкцията на 1000.00лева.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от [фирма], в която се моли решението да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не изпраща процесуален представител.

Ответникът, чрез писмен отговор на касационната жалба, моли да се остави в сила решението на СРС.

Представителят на С. градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Ц. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите констатации на въззивния съд.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че в Комисията за защита на потребителите на 17.06.2019г. е постъпила жалба от В. Н. срещу [фирма] с оплакване за начисляване на такса за допълнителна услуга „М. S. P.“, която не била заявена от потребителя. Във връзка с постъпилата жалба от служители от Комисията за защита на потребителите изискали от търговското дружество представяне на договор между същото и потребителя, фактури, както и становище по жалбата. От представените документи било установено, че на 27.02.2019г., Н. е сключила договор с [фирма] за пакет домашен интернет и телевизия, за пакет А 1 Разширен 25/A1 Нет 25 Mbps+ ТВ Разширен/ с промоционална такса от 20.39 лева. Констатирано е че срещу пакет А1 Разширен 25 има положена отметка с хикс/X/. В т.3.4 от приложението: опция за допълнителни ТВ пакети /Екстри/, срещу Екстра М. S. P. положена отметка с хикс /X/. В хода на проверката в КЗП е била представена разпечатка от системата, от която се установява, че на 27.02.2019г. е активиран М. S. P. и е бил деактивиран на 04.06.2019г. Активацията е била направена при сключване на Приложение №1 на 27.02.2019г. С фактура с № [ЕГН]/11.03.2019г., издадена на основание сключения между страните договор, извън дължимата сума по същия, била начислена и сумата от 1.19лв. + 4.16лв. без ДДС за услугата „М. S. P.“.

В Комисията за защита на потребителите било представено и кредитно известие за сторниране на начислената сума на потребителя.

На 18.07.2019г. се съставил акт за установяване на административно нарушение, връчен на същата дата, като въз основа на него е издадено и обжалваното НП № К-0049471/18.10.2019г. от директора на Регионална дирекция за областите С., С., К., П. и Б..

При така установената фактическа обстановка въззивният съд, е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи при спазване на сроковете по чл. 34, ал. 1 и чл. 34, ал. 3 ЗАНН, в съответствие с материалния закон и без да са налице съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Така изложените мотиви от районния съд се споделя и от настоящия състав на съда.

Въз основа на правилно установената фактическа обстановка съдът е достигнал до правилни правни изводи. От събраните по делото доказателства несъмнено се установява извършването на нарушението по чл. 62, ал. 1 от ЗЗП, съгласно който се забранява доставката на стоки, както и на вода, газ, електрическа енергия, централно отопление, цифрово съдържание или предоставянето на услуги на потребител срещу заплащане без искане от негова страна.

В случая безспорно е доказано, че потребителят не е активирал приложение за получаването на услугата „М. S. P.“, поради което същата е непоискана.

Поради това, при наличието на доказателства, че процесната услуга е била активирана, респективно липсата на доказателства това да се е осъществило по желание на лицето, се обосновава извода за извършено нарушение на чл. 62, ал. 1 от Закона за защита на потребителите. Освен това самото обстоятелство на извършено сторниране несъмнено указва на това, че не е било налице съгласие на т.нар.

потребител за ползване на процесната услуга и сочи за нарушаване на правата на това лице. Фактът, че фактурата е сторнирана и сумата е преведена по сметка на лицето, не означава, че не е извършено нарушение на горепосочената норма.

Настоящата съдебна инстанция приема, че в случая не може да намери приложение нормата на чл. 28 от ЗАНН. В тази насока районния съд е изложил подробни мотиви, които касационната инстанция споделя изцяло. Отчетено е, че доставчика има множество потребители, чийто права са потенциално застрашени с предоставянето на такива непоискани услуги, които обаче впоследствие намират отражение в сметките на клиентите. Правилно също така е отчетено, че сторнирането на фактурата е извършено едва след подаването на жалбата от потребителя. По същите съображения са неоснователни и доводите в касационната жалба за отмяна на санкцията. Правилно СРС е достигнал до извода, че законовия минимум от 1000.00лв., по най-пълноценен начин ще изпълни функцията на генералната и специална превенция и санкция в по-голям размер би се оказала несъразмерно тежка. Отделно от изложеното липсват мотиви от страна на АНО, защо е преценил, че следва да наложи санкция в средния предвиден от закона размер, като не е отчетел факта, че липсват настъпили вредни последици от нарушението.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че при правилно установена фактическа обстановка, районният съд е постановил законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - XIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 74944 от 22.04.2020г. по НАХД № 20242/ 2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение – 129 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: